

"Ateitis"

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Utarinkas, Vasario (February) 15 d. 1916

Atsiuntiamieji Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisyklingai ir trumpina sulig savo nuožiumu. Netinkantieji spaudai smulkesnieji raštai (korespondencijos, eilės ir p.) nalkinami ir autoriams negražinami.

REIKALAS PAGELBĖTI "GLOBAI."

Ką tik gavome platų laiška paaiškinimą apie dalykų stovį Rusijoje iš p. F. Bortkevičienės, kuri apvažinėjo ištremtųjų Prūsų lietuvių gyvenimo vietas Rusijoje ir Sibire. Ištremtųjų padėjimas esąs visur labai blogas ir Vargas nesvietiškas. Buvo tikėtasi, kad pasiseks gauti iš valdžios leidimą — tuos belaisvius (moteris, senelius, vaikus) per Švediją sugražinti į Prusus. Bet į atstovų Keinio ir Januškevičiaus paduotą prašymą valdžia, per vidaus reikalų ministerio draugą kn. Volkonskį, atsakė, "kad padarytoji tarp mūsų ir vokiečių valdžios sutartis dėl leidimo išvažiuoti užsienin kaimurių rusių asmenims, nepaliečia paprastų žmonių, kuriuos kariuomene paėmė priešinio žemėj". Todel tai ir ištremtieji Prūsų lietuviai turės pasilikti ištremimo vietose ligi karės pabaigos. O kadangi jie nemoka rusų kalbos ir beveik visi netinkantys sunkesniam darbu, prie tam dar vietos gyventojų laikomi "priešais", tai aišku, kad pagalbos gali tikėtis tik iš tų pačių lietuvių.

"Lietuvių Globa šelpti mūsų broliams belaisviams iš Prūsų Lietuvos" — kaip oficialiai toji įstaiga vadinas — jau suspėjo užsirekomenduoti save kaip rimta ir daug gero padariusi organizacija, ir aiškinti apie jos darbus šiandien jau nereikia. Ir Lietuvoje, arba dabar Rusijoje, senai jau visitąją "Prūsų lietuvių Globa" remia. Net ir Lietuvių Draugija nuk. nuo karės šelpti savo laikų paskyrę "Globai" pašalpos (iš atsiųstųjų amerikiečių aukų). Bet dabar, kuomet tos draugijos Centralinis Komitetas naudojasi plačiomis valdžios subsidijomis, ir, žinoma, yra jos kontroliuojamas, tai, kaip matyti iš žemiau spausdinamo laiško, ir norėdamas negali (nes neturi teisės) Prūsų lietuvių "Globai" nieko skirti ir nežinia dar ar kada galės. "Globa" tuo tarpu gali tikėtis tik iš privatinųjų aukų ir amerikiečių. Bet Rusijoje visi lietuviai dabar pabėgėliai, todėl iš jų daug tikėtis negalima. Lieka tat amerikiečiai.

Pinigių gi globai reikia. Kaip matyti iš žemiau spausdinamo p. F. Bortkevičienės paaiškinimo, rašyto gruodžio 26 d. 1915 m., tuomet kasoje pinigų reikalings išlaidoms buvo tik tai vienam mėnesiui. Dabar gi jau pusė vasario, todėl reikia manyti, kad ten labai bloga.

Mes čia nenurodinėsime kaip ir kas turėtų ateiti pagalbon, nes mums rodos, jog draugijos ir šelpimo komitetai, žinodami tikrąjį dalykų stovį (kad Rusijos pavaldinius lietuvius pabėgėlius šelpia ir valdžia, ir rusų visuomenė ir kad Centralinis komitetas dabar neturi teisės "Globai" pašalpos suteikti), neatsisakys savo pagalbos ranką ištiesti. Pinigus galima "Globai" siųsti per "Globos" sekretorių J. Z. Valaitį (Dumos atstovus M. Januškevičiaus adresu: 9 Roždestveskaja No 10. Petrograds, arba per "Globos" pirmininkę F. Bortkevičienę (Podolskaja 8—9, Petrograd) arba ir per Centralinį Komitetą (Baskov per (29, Petrograd) su pažymėjimu, kad tai skiriama "Globai."

PRUSŲ LIETUVIŲ "GLOBA."

Čia spausdina oficialią įgaliojimą, atsiųstą "Ateities" redaktoriui A. Rimkai, ir "Globos" pirmininkės F. Bortkevičienės paaiškinimą.

F. Bortkevičienė rašo: Siunčiame Tamstai "Globos" įgaliojimą ir kviečiame darbuotis ir prašome prisisti mums kuo daugiau pinigų. "Globos" padėjimas yra labai sunkus, nes nėra šaltinių iš kur galima gauti. Centr. Komitetas tuo tarpu neturi teisės mums duoti iš savo sumų. Jeigu pasiseks praveisti vieną dalyką per ministeriją, tai tuomet galės, bet T. supranti, kad tai gali geresniame atvejuje ilgai užsitraukti, o jeigu nepasiseks, tai iš ten mes negalime nei skatiko tikėtis. Lieka tik Amerika ir čia ant vietos aukos, kurių žinoma daug negali būti. Nežiurint į tai, mes rizikuojame ir išsiuntėme ant vietų du delegatų, kurie turės juos apvažiuoti ir tvarkyti padėjimą Mėnesiui turime, o vėlesniam laikui jau nebebus. Taigi pasiskubinkit prisistiti mums kuo daugiau, jeigu ne daugiau.

Lietuvių Globa šelpti mūsų broliams lietuviams belaisviams iš Prūsų Lietuvos.

Jo Sveikatai Gerb. Albinui Rimkai Bostone Amerikoje.

INGALIOJIMAS.

Lietuvių Globa šelpti mūsų broliams lietuviams belaisviams iš Prūsų Lietuvos prašo ir ingalioja Gerb. Albinui Rimkai atstovauti Amerikoje Globos reikalus, organizuoti rinkimą aukų Globai, rinkti aukų ir apskritai daryti visa, kas tik Globos reikalams yra gera ir naudinga.

Reikalas yra didelis, pinigų gi nėra. Tikimės ir laukiame kuoveikiausios pagalbos tik iš Amerikos.

Petrograds. Gruodžio 13 26 d. 1915 m.

Globos įsteigėjai: Felicija Bortkevičienė.

Gerb. Pris. Advokato Jono Vileišio ir gerb. Viktori-

jos Landsbergienės Globos įsteigėjų ingalio tieji prisiekęs Adv. Mykolas Sleževičius, J. Z. Valaitis.

IŠ LAIKRAŠČIŲ.

Apie "vienybės" sąlygas.

DRAUGAS Nr. 6 spausdinamas straipsnis, kame gvildenama susitaikymo tautininkų su klerikalais sąlygos. Jis rašo: "Kad susitaikymas būtų pastovesnis, vienybės ryšiai tvirtesni, reikalinga daugiau dalykų, neg bendra taryba, vienas šelpimo fondas ir t. p. Vienybės pastovumui neužtenka srovių atstovų susivažiavimų, pasitarimų. Tai tik formalė dalykų pusė, gražaus sugyvenimo pamatai giliau nesiekiančioji. Perniek butų ir sutartinis lietuvių tautos meile širdžių plakimas, kuomet daugelis kitų dalykų su savim neš nesuapratimus ir nesutikimą."

Ir čia teisingai pasakyta. Bet štai toliau:

"Baimė ima, kad ir dabar besiprasidedanti klijuotis artimesni ryšiai tarp "sandariečių" ir amerikiečių katalikų nepaitytų... Perdaug jau esame gyvenimo pamokinti, kad to nepermatyti. Bet tam galima būtų ir vaistas surasti, kad galinčiai atsitikti katastrofai už akių užbėgus ir jos nedaleidus. Vaistas labai paprastas: kas nori vienybės, bendro kultūros darbo — teatsizada katalikų ir kas katalikiška neapykantos, kurios ligsiol tiek daug rodė. Ex officio tepripažįsta krikščionišką tikėjimą (Kursyvas mūsų "At." R.) ir vienybės bus netik galima, bet atsivers ir platesnė kultūros darbo dirva. Lietuvoje kas tą pripažino, įsitraukė į platųjį tautos ir kultūros veikimą."

Užbaigtas straipsnis šiais žodžiais:

"Pripažins mūsų "sandariečiai" krikščioniškąjį kultū išganingumą — vienybei atsiras tvirtas pamatas. Klausys neapykantos šnabzdėsio — atsidurs bestovj ant labai netvirtų pagrindų. Kaip pirmojo katalikai pageidauja, taip antrojo prisibijo. Nes pastarajai sanlygai esant, tvirtos vienybės nebus, nors jos katalikai kažkaip pageidautų."

Po šitokių "Draugo" žodžių argi neaišku, kad einant į vienybę reikia apkalbėti smulkiausi dalykai? Anuosyk "Darbininkas" sandariečius barė, kam jie savo platformoj įdėjo žodžius apie sąžinės įsitikinimų toleravimą, šiandien gi "Draugas" jau reikalauja, kad mes ex officio pripažintume reikalingu ir išganingumu tą kultū, kurio oficialiu atstovu, beabejo, skaitosi "Draugas" ir kurio naujausius apsiireiškimus mes turėjome progos matyti Simpson, Pa., Philadelphia, Pa., S. Bostone ir kt. Ko jie pareikalau ryto dieną? Gerai sako

VIENYBĖ LIETUVNINKŲ (Nr. 6):

"Mūsų klerikalai šiandien pasirodė karštesni religijoje už patį geriausį kataliką ir nobažnesni už patį popiežių. Vienok arčiau į juos prisiziūrėjus, jų darbus sudėjus į daiktą, juose matome tik politikierius. Kad jie būtų bent Lietuvos labai politikieriai, tai pusė bėdos bebūtų. Dabar gi jie kovoja su vokiečiais Lietuvos ir labiau rupinasi politika Romos, — o Romos politika yra — daugiausiai tik italų tautos labui. Suprantama, kad šitas nieko bendro neturi su Kristaus evangelija."

Ir po viso šito mums nevisai suprantama, kuo remdamos "Vien. Lietuvn." tame pačiame straipsnyje piešia šit kokius "laimingos ateities" paveikslius: "Iš tos vienybės, arba iš to bloko tautininkų su katalikais, Lietuva galės tikėtis dar ir dau-

gesnio materialinės ir dvasiškos paramos, kaip ve: padėjimo atbudavoti suteriotą per karę Lietuvą, išpirkinėti mūsų patekusias žemes teutonams ar slavams, priruoti čionai Amerikoje ir pasiųsti į Lietuvą gerus lietuvius, amatininkus, pirklius, politikos ir kultūros veikėjus, — aprupinti tenai lietuvius su mokyklų rankvedėliais; nešti pagalbą mūsų emigracijai; padėti lietuviams triustis apie įsteigimą Lietuvoje lietuvių universitatus, gimnazijų, mokyklų, ir tt. ir tt.

Čionai gi Amerikoje, šitokis blokas tautininkų su katalikais (jeigu galutinai įvyks), galės pačių lietuvių gyvenimą spracčiau pakelti kulturoje ir apskritai mūsų žmonių buseną pagerinti. Visupirmu, naturališka pasekmė bus ta, kad bus prašalinta daugybė tarpšriovinių vadydų, kurie dažnai dabar užgimsta iš menko daikto ir pykdo mūsų veikėjus bei gaisina jų brangų laiką ant nevaisingų vadydų. Suprantama, kad kritika pasiliks, bet ji ineis į toną švelnų, mandagų ir šaltu protu išsi-jotą. Tokion linkmėn inėjusi mūsų laikraštija iššluos iš savo redakcijų šiukšles ir nuvalys purvus nuo savo laikraščiu skilčių. Ant šitų skilčių užims vietą jau nebe bergždi vadydai, bet nagrinėjimai mūsų visuomenės bendrų reikalų, populiariskaimoksliški straipsneliai, historiški rašteliai, apyskaitės, poezija, tyra humoristika, rašteliai skiriami mūsų moterų švietimui, rūpesniai apie mūsų jauniomenę, apie amatus, kooperacijas; apie mūsų kukliuos ir abelau mūsų jaunosios gentkartės auklėjimą, ir tt. ir tt."

RAŠYTOJAI.

KELEIVIS Nr. 6 įdėjo tokiu antrašu parašytą p. A. Ručo straipsnelį. Straipsnelis pamokinantis ir mūsų kandidatams įrašytojus žinotinas. Spausdiname jo bent pirmąją dalį:

"Europoj literatūra yra dailės dalykas. Literatūra turi daugelį taisyklių, kurias rašytojas turi žinot ir jis nuo savęs da moka piešti tiek paveiksluotas, surištas ir žingeidžias mintis, kad jos darosi gražiomis, ir protą bei jausmus judinančiomis. Kaip artistas turi žinot visas tēplojimo taisykles ir da turēt talentą, kad padarius patraukiantį paveikslą, taip ir rašytojas turi žinot savo šakos taisykles ir but talentuotu. Tuomet tik jo tvariniai buna smagus skaityt ir nepadaro literatos ir skudurninkę. Tokioj literaturoj daugiau minčių, surištų minčių, jos sminga į skaitytojo atmintį, jos daro ant jo įspudį, jis jaučia literaturoj didelę dalyką ir gerbia ją. Buti Europoj rašytoju, tai ne Amerikoje; mat ten turi but tikru amatininku toje dailės šakoje. Atsimenu, aš pats pradėjau rašyt į rusiškus laikraščius da 13 metų budamas. Draugai girdavo mano rašinėjus, stebėjosi, kaip jie geri, bet kaip nunešdavau į redakciją, visada jie buvo negerai parašyti. Pykdavau pats ir mano draugai. Bet vėl už plunksnos ir net naktimis drožiau. Šimtas straipsnelių, eilučių, apyskaitių liko mano parašyta iki aš buvau 15 metų ir iki mano pirmą apyskaitė tilpo laikraštyj "Libavskij Vestnik." Pradėjus tilpti vienam-kitam rašynėliu rusiškuose laikraščiuose jau jaučiaus gana prasilavinęs ir susilaukėme lietuviškų laikraščiu — "Vilniaus Žinių," "Lietuvių Laikraščio" ir toliau kitų. Tiesa, "Vilniaus Žinios" įdėdavo daugiau mano rašynėlių, tačiau ir tai didžioji jų dalis grūžo atgal ir pateko į pečių. Turiju pasakyti, kad lietuviškoj, taip ir rusiškoj kalboj nē sintaksinių, nē ortografijos klaidų nedariau, bet kaip man redaktorai nurodydavo, vis buvo vienokia ar kitokia literatiška stoka, arba nekalbėjimas į dienos klausimą."

arba minčių negyvumas, arba paveikslų smulkumas, arba per daug "dažų" ar kas kitas. Visi nurodydavo, jog turiu talentą, bet liepė išvystyti jį, susipažinti su literatos visom ypatybėm ir t. t. Nenuilstantis darbas ir nepykimas iki to, kad daugiau nerašyt, privėdė mane prie to, kad 1906 ir 7 metuose jau galėjau but geru sandarbininku tokių laikraščiu kaip "Rus," "Novaja Žizn," "Naša Žizn," "Ruska ja Gazeta" ir "Volna." Kaip matote, pradėjus nuo 13 metų amžiaus emė iki dvidešimtų metų, kol galėjau but atsakančiu sandarbininku, nors nuo visų mano draugų pilėsi pagirimai nuo pat pradžių, jog aš rašau gerai. Tie "geri" raštai pamatė ugnį. Žinojau ir daugiau paskui gabij ir likusių žinomais rašytojų, kurie irgi pirmą įdėjo daug vargo ir darbo, kol susipažino su literatos ypatybėmis. Europoj, kaip matote, neužtenka mokēt gramatiškai ir sintaksiniai rašyt, kad likus laikraščiu sandarbininku bei rašytoju. Kas kita Amerikoje: čia literatūra paversta iš dailės dalyko į bile kokią maklakiene: eilės rašomos apie kopustus ir lašinius. eilėmis kiti rašo savo biografijas, ir tos eilės tik žodžiai, žodžiai, veik daugiau nieko; jokios poezijos jokios literatos dailės jos nesimato; net tankiai ir eilavimo taisyklių rašytojas nežino ką gi bekalbėti apie kitką. Apsakos daromos prieš nepatinkamas ypatas, korespondencijose sakomi pamokslai — ir tas viskas paprastai be jokio literatiško skonio ir da neretai netaisykliška."

Laikraščiu sukaktuvės.

Praeity metų gruodžio mėn. suėjo 10 metų nuo Lietuvos Ukinko atsiradimo. Tai buvo vienintelis lietuvių laikraštis, kuris be pertrukio ējo nuo 1905 m. Dabar "Liet. Ukinkas" neišeina, nes vokiečių valdžia neleidižia. Taip-pat gruodžio mėnesio pabaigoje suėjo lygiai 25 metai, kaip eina Tilžėje Nauja Lietuviška Ceitunga. Šis laikraštis Prūsų lietuvių tautinio judėjimo istorijoj sulošė bene svarbiausią rolę. Jo redaktorium per visus 25 metus buvo M. Kiošis.

PROTOKOLAS

SROVIŲ ATSTOVŲ KONFERENCIJOS SAUSIO 30 D. 1916 M. BROOKLYN, N. Y.

1. Sausio 30 d. 1916 m. Tony's Hotel, 145 Broadway, Brooklyn, N. Y., 7:15 v. vak. J. O. Širvydas, Vien. Lietuvninkų redaktorius, A. L. T. Sandaros t. v. kolicijai organizuoti komisijos vardu atidarė posėdį, pasveikindamas susirinkusius srovių atstovus ir svečius ir trumpai paaiškindamas, prie kokių aplinkybių ir kokiems tikslams šis susirinkimas įvyko.

A. L. T. Sandaros suvažiavimas sausio 1 ir 2 d. 1916 m. Philadelphiaj, Pa. daug kalbėjo apie bendrą srovių veikimą Lietuvos laisvės išgavimo ir jos žmonių šelpimo klausimuose ir išnešė sekančias rezolucijas:

a) Mes pripažįstame, kad paskemkingiausias darbu šelpimo Lietuvos žmonių, nukentėjusių nuo karės, ir kovojimui už Lietuvos liuosybę, reikalinga yra visų lietuvių vienybė. Todel atsiekimui šių dviejų didelių tikslų mes esam pasiryžę dėtis į koliciją su visomis mūsų politiskomis sriovėmis, kaipio lygus su lygiais. Jei kolicija su visomis mūsų politiskomis sriovėmis pasirodyt negalima, tai ant tų pačių išlygų mes dėsime į bloką su bile kuria mūsų sriovė, kuri pripažįsta principus Lietuvos liuosybės. Ir delto, susinešime su mūsų sriovėmis šitame reikalavime susivažiavimas išrinkti komitetą, kuriam pveda tuojaus pra-

dėti darbą ir visa jo bėg nuolatos pranešti Amerikos Lietuvių Tautinės Sandaros centro valdybai.

b) Tarimuisi su kitomis sriovėmis delei kolicijos išrinkta komisija iš J. O. Širvydo, A. Rimkos ir Dr. Dambrausko.

c) Daug kalbėta apie bendrą Amer. Lietuvių Tarybą ir pagaliau išnešta sekanti rezolucija: "Ivykus Amerikos lietuvių sriovės kolicijai, ar bent blokui, prioreiks vieno bendro išpildomajo Komiteto. Tam tikslui vidurinės sriovės lietuvių susivažiavimas paduoda sumanytą įsteigti visoms sriovėms bendrą įstaigą vardu Amerikos Lietuvių Taryba."

ALTS. Išrinktoji komisija, todėl, pilydama ant jos uždėtas pareigas, sausio 10 d. įteikė oficialj pakvietimą socialistams per LSS. sekretorių J. V. Stasiulevičių ir katalikų politikinei srovei per kun. F. Kemešį. Pakvietime buvo prašoma jiems parankiausiai budu ir tinkamiausiu keliu pasirupinti, kad sausio 30 d. New Yorkan atvyktų po tris jų srovių atstovus su kiek galint platesniais įgaliojimais bendrai pasitarti apie tai, ar nebūtų galima dabartiniu momentu visoms sriovėms išvien veikti Lietuvos likimo reikaluose ir tam tikslui įsteigti bendrą Amerikos Lietuvių Tarybą ar kitoku vardu pavadintą įstaigą. Sausio 27 d. ALTS. komisijos susinėsimų sekretorius J. O. Širvydas gavo štai kokius atsakymus:

A. Nuo socialistų. "Socialist Party of America. Lithuanian Branch. Philadelphia, Pa. 229 N. 6 st. Jan. 26. 1916.

P-ui J. O. Širvydui, 120 Grand str. Brooklyn, N. Y. Gerbiamasis Tamista:—

Šiuomi Tamistai pranešu, kad LSS. Pildantysis Komitetas didžiama balsų nusprendė nesistiti nuo LSS. jokios komisijos į tautininkų sriovės šaukiamą konferenciją į Brooklyn, N. Y. 30 d. sausio 1916 m.

Iš to Tamista suprasite, kad LSS. nemano eiti blokan su ALTS.

Velydami viso labo, liekuosi Su tikra pagarba J. V. Stilson, LSS. sekretorius".

B. Nuo katalikų polit. srovės. "26 sausio 1916 m Gerbiamasis:—

Į koliciją su socialistais aš netikiu. Blokas su tautiečiais butų labai pageidaujamas. Bet vargiai ir jis galės įvykti, kol lygybės principą kitaip suprasime mes ir Tamistos. 30 sausio su Tamistom gal pasimatys kun. Dobužinskas ir p. K. Krušinskas. Vargu jie galės prieš piet. Gal po pietų susitartumėt. Je neturės ingaliojimo liet. katalikų vi suomenės. Tamistos pradėtoje tarybas su atskirais žmonėmis, ne su mūsų organizuota visuomene, tad ir pasitarimas didesnės svarbos negalės turėti. Vis delto pasitarti verta.

Su pagarba Kun. F. Kemešis." Jau sausio 30 d. paaiškėjo, kad vieton p. K. Krušinsko nuo katalikų politikinės srovės dalyvaus A. J. Staknevičius. Tuo budu, socialistams atsisakius, konferencijon atvyko: Dr. A. Dambrauskas iš Philadelphia, Pa., A. Rimka, "Ateities" ir "Jaun. Liet." redakt. iš Boston, Mass. ir J. O. Širvydas, "Vienybės Lietuvosninkų" redakt. iš Brooklyn, N. Y. — visi trjs nuo A. L. T. Sandaros, ir kun. J. V. Dobužinskas iš Newark, N. J. ir A. J. Staknevičius, Vloomfield, N. J. — abudu nuo katalikų srovės.

Beto, konferencijon kaipio svečiai atsilankė: 1) Šcegauskas, 2) Vinikaitis, 3) Čiurlionis, 4) kun. Petkus, 5) kun. Pakalniškis, 6) V. Vaitkus, 7) A. B. Strimaitis, 8) P. Norkus, 9) Vilmontas, 10) Ambrziejus, 11) Liutkauskas, 12) Strumskis — visi New Yorko arba Brooklyn,

begi nuos... Lietuvių... centro val... itomis sri... isrinkti... irvydo, A... rausko... apie bendr... bą ir paga... rezoliucija... ietuvių sri... blokui, pri... išpildomo... iksliu vidu... susivaiži... nymą įsteig... endrą įstai... Lietuvių... omisija, to... jos uždėtas... įteikė offi... socialistams... J. V. Stali... iku politi... n. F. Ke... buvo pra... iausiu bu... usiu ke... ausio 30 d... po tris ju... kiek ga... jaimais be... i, ar nebu... momentu... vien veikt... kaluose ir... endrą Ame... ar kitoku... igą. Sausio... os susinėš... O. Širvydas... ukmys: America... ch. Ielphia, Pa... 3 N. 6 st... 1. 26. 1916... klyn, N. Y... a: — anešu, kad... mitetas di... dė nesijusti... sijos į tau... mą konfe... N. Y. 30 d... rasite, kad... blokan su... o, liekuosi... V. Stilson... retorius". t. srovės... io 1916 m... distais aš... tautiečiai... jamas. Bet... kti, kol ly... suprasime... sausio su... ats kum... rušinskas... piet. Gal... Jie netu... ataliki v... pradėjo... žmonėmis... ota visu... nas dides... urėti. Vis... Kemesis... škejo, kad... o nuo ka... vės daly... s. Tuo bu... kiuis, kon... A. Dam... ia, Pa., A... r "Jaun... ion, Mass... ybės Lie... Brooklyn... A. L. T... Dobuzin... ir A. J... sis kon... eld, N. J... srovės... n kaip... Segeaus... iurlijonis... n. Pakal... 7) A. B... s, 9) Vil... ejus, 11) mskis — Brooklyn,

ir 13) P. Kulys is Mas... L. I., 14) R. Karuza is Phi... lphia, Pa. ir 15) kun. Svag... is Paterson, N. J. Prieta prie prezidento rin... Visi penki sroviu atsto... pirminiku vienbalsiai pasi... kaiti is New Yorko, N. Y. I... retorius nominuojama ir vien... isrenkama A. Rimka, o... retorius pagalbiniku —... J. V. Dobuzinskas. Kalbama apie atsilankiusiu... teisės. Vienbalsiai nu... duoti svečiams patariamo... balso teisę su prašymu, kad... sav teise stengtusi nau... tik labai svarbiuose atsi... — kuomet turi ką svar... pranešti —, kad tuomi duo... daugiau —, gausiškabėti ofi... liams sroviu atstovams. Be... džio gavime oficialiai sro... atstovai prieš svečius turi... nenybė. Apie atstovų įgaliojimus. A... kalnievičius paaiškina, delko... atvyko vieton p. K. Kru... ko (šisai negalėjo) ir pabrie... kad be įgaliojimų jiedu su... Dobuzinsku atvyko delto, ... kaip buvo aiškinta, A. L. T... daros komisija kreipėsi su... jetimu į kun. F. Kemesį, o... Tautos Tarybą. Kun. Dobu... skas šitai patvirtina ir pra... kad jie negalės vesti galu... tarybų, bet galės maž-daug... elkšti upą keliolikos katalik... kųjų, taipgi busią galima ap... lbi sąlygas ir pranešti savie... ; galutinas tarybas vesti... sį galima tik su Tautos Tary... 6. Svarstoma klausimas: ar... principaliu kliečių, kurios... iesti ubiems čia esančioms... voms bendrai veikti tam tik... ose atsitikimuse. A. J. Stak... vičius pabrėžia, kad ne tik s... dariačiais, bet ir su socialis... tam tikruose atsitikimuse... , katalikai, pasiryžę veikti iš... an. Ir be ilgesnių kalbų visi... iki atstovai į pirmininko pa... asimą: "ar nėra... ir tt.", at... : "ne, nėra, ir bendrai veik... galima". 7. Antras klausimas buvo... klausimas atsitikimuse ir daly... se galima bendrai veikti? Po ilgesnių pasikalbėjimų ir... keitus nuomonėmis visų... balsiai pripažinta, kad ga... uti maždaug tris pamatiniai... drojo veikimo objektai: 1) Selpimas nukentėjusių nuo... rės lietuvių arba rinkimas tam... alui aukų čionai Amerikoje... uvių ir amerikonų tarpe; 2) rupinimasi išgauti arba iš... voti Lietuvai laisvę; 3) ekonominė Lietuvos re... auracija (atstatymas) karei... abaus, kuri galima bus vly... ant per kapitalų ir žmonių or... zavimą Amerikoje ir Lietu... , per žemių parceliavimą, ... monės įstaijgų steigimą ir tt... Be šių vyriausiųjų momento... kalavimų yra dar imigracijos... tvarkymas ir tt. 7. Apie bendras veikimo prie... omes smulkiau, del laiko sto... s, nekaltė, bet pripažinta ši... kaisi dėsni: jeigu susidarytu... rovių koalicija ar blokas, tai iš... vien veikti bus galima tik to... kuose dalykuose ir atsitikimu... e, del kurių įeinantieji srovių... atstovai išvieno sutiks. 8. Apie koalicijos arba bloko... sąlygas del laiko ir katalikų sro... vės atstovų platesnių įgaliojimų... tokos mažai kalbėta. Bet apsi... keitus nuomonėmis paaiškėjo, ... kad lig šiol buvo tik daug nesu... pratimų ir kad galutinai tarian... es del atstovų skaičiaus busi... noje taryboje, rodos, bus gali... na susitaikinti. 9. Vienbalsiai pripažinta, kad... trukus reikalinga padaryti... ntras abiejų srovių atstovų su... žiavimas, kuris jau galėtų ap... rbt bendrojo veikimo ir tary... nos sąstatos detačius. 10. Katalikų atstovai pabrie... žia, kad tolimesnės tarybos gali... buti vedamos oficialiai tik su... Tautos Taryba. A. Rimka čia... Dastebi, kad jeigu Tautos Tary...

ba pastatyti ant lygios lentos su... ALT. Sandara, t. y. žiūrėti į ję... kaip į politikinės srovės vienu... tę, ir jeigu prie tam katalikų po... litikinės srovės atstovai dar no... ri manyti, kad ir busimoji abie... jų srovių taryba privalės remtis... mažiau ar daugiau panašiais pa... matais, tai galų gale išeitų tas... kad ALT. Sandara tik įstotų į... katalikų politikinės srovės orga... nizaciją. Kun. Dobuzinskas pu... aiškina, kad jisai mano, jog... Tautos Taryba, kuri dabar yra... išreiškėja tik katalikų politi... nės srovės aspiracijų, nori tartis... ir tartusi su Amerikos Lietuvių... Tautine Sandara ar kitomis ki... tų srovių organizacijomis, kad... jau išnaudo sutverti bendrą sro... vių arba Amerikos lietuvių tary... bą. — Šiuo kun. Dobuzinsko pa... aiškinimu visų pasitenkinta ir... oficialiai Tautos Tarybą pakvie... stį pavesta kun. J. Dobuzinskiui... ir J. O. Širvydui. 11. Sekantį srovių atstovų su... važiavimą keturiais balsais prieš... vieną (kuris stovėjo už Boston... Mass.) nutarta padaryti vasario... 22 d. New Yorke, 10 val. išryto. 12. Nutarta po protokolą pa... sirašyti visiems penkiems sro... vių atstovams ir pasiūsti abiejų... srovių laikraščiams atspausdin... ti. 13. Laikraščiams protokolą iš... siuntinėti pavesta konferencijos... sekretoriui A. Rimkai. 14. 10 val. vak. konferencijos... pirmininkas uždaro susirinkimą... išreikšdamas padėką visiems da... lyvavusiems už rimtą užsilaikymą... ir tvarkos palaikymą. Pas... kui dar po keliolika žodžių pratar... ia visi penki srovių atstovai, iš... reikšdami viltį, kad ateityje bus... galima ne tik bendrai pasitarti... , bet ir daugelyje atsitikimų iš... vien veikti. Pasirašo: 1. A. Rimka, Konferencijos sekret. 2. Kun. J. Dobuzinskas, Konfer. sekret. 3. A. J. Staknevičius, 4. J. O. Širvydas, 5. A. Dambrauskas, M. D.

LIEUVIAI AMERIKOJE.

WORCESTER, MASS. Tėvynės Mylėtojų Dr-jos prakalbos.

Jau rodos apie 2 mėnesiai atgal, kaip TMD. 50 kp. nutarė rengti prakalbas su tuo tikslu, kad parodyti Worcesterio visuomenei, jog čion gyvenuoja apšvieta platinanti kuopelė kuri skleidžia tarp savo žmonių knygas. Bet, kažin del kokios tai priežasties ar priežasčių prakalbų rengimas vis tęsiasi ir tęsiasi tolyn. Tačiau štai ir pasirodo apgarsinimai, kad ant 6 d. vasario TMD. 50 kp. rengia prakalbas ir kalbėtoju busias gerb. M. Šalčius. Visi laukėm tos dienos, idant girdėti kalbant p. Šalčių. Štai jau ir vėkaras minėtos dienos, žmonių prisirinko į svetainę kiek tik galima; daug žmonių matydami, kad vietos truks, grįžo atgal. Kalbėtojas pradeda kalbą apie 8 val. Pirmuose žodžiuose kalbėjo apie TMD., jos atliktus darbus ir jos vertę tarpe visų suomenės ir ragino rašyti prie jos. Trumpais žodžiais perbėgo Dr. Vinco Kudirkos raštus ir ką jie duoda mums, lietuviams. Toliau paminėjo paskutinius TMD. leidinius: "Sirdį", "Motyną" ir ko verti tie leidiniai, ypatingai "Motyną", Dr. Garmaus parašyta. Pirmą savo kalbą pertraukė ant valandėles, kviesdamas prisirašyti prie TMD. Prirašė 9 nauji nariai. Antru kartu kalbėjo visai kitokioj temoj. Štai pirmi jo žodžiai: "Dabar persineškime į Lietuvą. Ten, kur mes gyvenom, augom. Ten kur mūsų sodžiai ir namai su šiaudiniais stogais." Primindamas savo kalbą apie Lietuvos prispaudimą, kur nešė jungą per 40 metų, kur lietuvių kentėjo del spau-

dinto žodžio, kalbėtojas iki ašarų klausytojus sugraudino. Bet šiandien jau mes galime viskuo tuo naudotis, tik reikia mums norų. Kalbėtojas, taipgi palietė ir amerikiečių lietuvių srovinę neapykantą. Kalbėtojas stengė žmonėms parodyti tuos mūsų šiandieninius trukumus, kad kožnas stengtus suprasti gerą ir blogą. Tokių prakalbų, kaip p. Šalčiaus, ne tankiai galima išgirsti. Tokios prakalbos mūsų žmonėms yra naudingos, nes jos suteikia žmonėms gerų patarimų ir naudingų žinių. Todel švieskimies, lavinkimies, bukime žmonėmis, neniekinkime vieni kitų už pažiūrų, įsitikinimų skirtumus, mokėkime kitus suprasti ir patį viską apspręsti. P-ui Šalčiui tikrai tinka liaudies mokytojo vardas. Prakalbos žmonėms tikrai patiko, ką liudyjo ramus užsilaikymas. Tatgi, ar nevertėtų visados mums turėti panašias prakarbas, kuriose rimtai dalykai aiškina ir tikroji šviesoji nušviečia. Buves. NORWOD, MASS. Lietuvių Namu jubilejus su prakalbos. Vasario 6-tą šių metų, tai ištikrųjų buvo džiaugsmo ir patriotizmo diena del tų lietuvių, kurie tikrai norėjo arba turėjo teisę džiaugtis ir pasididžiuoti. Nes tai buvo diena tam tyčia parengta atminčiai vienu metų sukaktuvių, kaip burelis lietuvių, susispietusių Liet. Lab. draugijon, įsteigė gana brangų lietuviams namą — svetainę. Tai ištikrųjų ir yra kru pasididžiuoti ir net pasididžiuoti, nes jeigu pasaulio galiunai ir turčiai apvaikščioja savo jubilejus, nekarta net nuo žmių apsiareikškimų atminčiai, tai juo labiau turime teisę daryti atminimus mes darbininkai, kuomet atliekame del tautos ar visuomenės naudingus ir šventus darbus. Mes, darbininkai, dirbdami diena iš dienos, savo triuso vaisius sukrauname į kitų rankas, — ten, kur nei mūsų akis neužmato, o savo gyvenime laimės, kuria galėtume tikrai pasididžiuoti, visgi nesutveriamė. Tat Lietuvių Namus, kuris tuo pačiu kartu yra ir darbininkų namas, ant kurio mes išiekvuojome daug triuso, energijos, pasišventimo ir pinigų, kaip tik ir nušviečia mūsų darbininkų akis, nes jame matome, neišsiamą šaltinį mokslo, kultūros ir žinijos. Ir jaučiamies tikrais jo savininkais ir matome tą galybę, per kurią darbininkai gali atlikti ir didžiausius darbus, jeigu tik tam pasišvenčia ir nori veikti tą, kas visiems yra bendra ir naudinga. Tačiau ne visi darbininkai lygiai supranta tokių namų vertybę: daugelis dar tebegludo primityvio žmogaus pobūdžiuose ir jiems organizuota spēka dar nieko nereikiškanti. O nemaža yra ir tokių, kurie organizacijų vertę jau rodos supranta, vienok del kokių ten siaurų partijinių dalykų Lietuvių Namui nepritaria ir dar retkarčiais stengiasi namų kenkti. Nėra reikalo tų žmonių teisti, nes veikiausia jie patįs nežino, ką daro. Todel ir jubilejaus diena ne visiems lygiai buvo brangi diena. Nes kiti lietuvių lyg ant patyčių tą pačią dieną parengė prakalbas po bažnyčia, kad neišgristų teisybės žodžio apie Lietuvių Namus. Bet nežiurint visa to, Lietuvių Namu įsteigėjų pavkietimą išgirdo nors ir neperdidelis viengencių burelis, užtat jie branginami. Nes kad svetimo triuso vaisiais, o ypač dar konservatyviai elementai gerčtusi, tai jau nėra nei ko norėti; ir patarlė juk sako: "Vilkas miške augęs, tai į mišką ir žiuri." Tos patarlės prisilaiko dar gana didelė dalis mūsų brolių, lietuvių darbininkų, kurie sako: "Kaip jau mūsų tėvų tėvukai gyveno

ir darė, taip ir mes darysime." O juk mūsų "protėviai" apie Liet. Namus gal nei sapnuoti netu norėjo, nes jiems bažnyčia ir karčiama buvo tai vienintelės jų apšvietos įstaijos. Kaip jau minėjau, nors ir gana brangi ta diena buvo, bet tai nebuvo rodoma pavirsutiniai, žmonių užinteresavimui, nes neplevėsavo vėliavas, namas nebuvo išpuostas gėlėmis arba kitokiais blizgučiais ir negaudė nei varpai. Bet tiktai naujos galdinės dvasios aidas, lietuvių tautos atgijimo balsai, kaip viso darbininkų susipratimo, sušaukė idejos draugus, kad pasigerėtų savo triuso nuopelnais. Susirinkimą puošė kulturingų žmonių užsilaikymas ir moksliski išdėstymai bei naudingi patarimai iš kalbėtojų pusės. Visųpirma gerb. kalbėtojas J. B. Smelstorius, "Kel." redaktorius, pasveikines publiką vardu Liet. Lab. dr-jos, kuri jubilejų surengė, pradėjo savo kalbą nuo primityvio žmogaus, kaip jis vienas budamas, bejiegis sunkiai turėjo grumtis su ginkluotais gyvunais — žvėrimis, ligi išsivystė šiandieninio žmogaus civilizacija ir galybė. O tas atsiektas vis tiktai per organizacijas. Po tam priėjo prie lietuvių emigracijos į šią šalį 40 ar daugiau metų atgal ir nurodė, kaip tai ilgą tada buvo lietuviui gyventi tarp svetimkalbių žmonių. Todel tuomet, sulig kalbėtojo, ir parapijos, kaip pirmutinės ant šios svetimtaučių dirvos sutvertos, nešė lietuviams nemažą naudą. Bet kad su laiku tos bažnyčios virto tiktai biznio ir keiksmų vieta, tai šiandien jos tos naujos jeta, tai neduoda. Po jo kalba A. Rimka, "Ateities" redaktorius. Šis taipgi daiktaiis parėmė pirmojo kalbėtojo kalbą. Po tam pradėjo apie abelna surėdymą ir priėjo prie karių. Jis labiausia skatino, kad darbininkai neužsitiktų nei vienam, kas kaip kalba ar rašo, bet kad kiekvienas stengtusi į dalykus patsai žiūrėti ir juos su prasti. Žiūrėkite, sako kalbėtojas, mes aimanuojamė, kad Europoj žmonės vieni kitus skerdžiaisi. Mes net verkiame del tėvynės likimo. O vienok mes neįjaučiame, kad ir mes čia, Amerikoje, budami prie ugnies didinimo prisidedame, nes mes dirbame dirbtuvėse ir amunicija, ir batus, ir rubus, patįs juos krauname į vagonus (karus) ar laivus, kuriais šiunčiame Europon apsigrengti ir apsiginkluoti, idant galėtų vieni kitus žudyti. Ir daug daugiau naudingų dalykų pasakė, kas publiką gana užinteresavo. Antru kartu dar kalbėjo J. B. S. apie šeimynišką gyvenimą ir tikrąją meilę, kas parodė daug juokingų dalykų iš mūsų jaunuonumenės meilės vieny link kitų. Bet daug daugiau liudny atsitikimų yra šeimynose, o vis delto, kad jaunieji nepažino tikrosios meilės ir žmogaus pareigų. Padengimui lėšų surinkta \$11.00 su centais. Da reikia pastebėti, kad žiurint į publiką atrodė tartum kokios tai teisybės knygos lapas atsiskleidė prieš akis, nes tuoj galima buvo patėmyti Liet. Namu rėmėjus, jam prijaučiančius ir priešus. Kuomet kolektoeriai vaikščiojo po svetainę rinkdami aukas, tai vieni kuogreičiausia siekė į kišenius ir dėjo auką, o kiti nulenkė galvas žemyn žiūrėjo. Laimingos kloties Liet. Lab. draugijai ir Lietuvių Namui, nes tai viena iš svarbiausių įstaijų vietos lietuvių gyvenime, todel ir gana svarbi buvo diena jos jubilejaus. Nors daug energijos ir pasišventimo reikėjo išiekvoti, kol vietos lietuvių pasistatė Lietuvių Namą, tačiau šiandien to darbo vaisiais galime but pilnai patenkinti, nes tas namas dabar yra šios kolonijos lietuvių centru. Patrijotas.

WESTFIELD, MASS. Kažin ar visur taip kvaili žmonės, kaip pas mus ir parsidavę kunigui su visu savo kūnu ir vėle (dušia)? Vietos lietuvių parapijonai neturi jokio parapijos komiteto ir visus parapijos reikalus veda pats vienas klebonas. Ką jis pasako, tas yra šventa ir visi jo su didžiausiu nusizėminimu klauso. Pas mus yra daug tokių vyrų, kurie nėra verti nei senos bobos vardo: kaip tik kur nors kas pasidarė, tai tuojau nubėga pas kleboną ir viską jam pasako. Kitas gatavas paskutinius savo marškinius nusivilkti ir kunigui atiduoti. Žinoma, kunigui pinigai reikalingi... Ir jis nuolatos bažnyčioje per pamokslą reikalauja. Ne užmiršta mūsų klebonas per pamokslą keikti ir laikračių. Daugiausia tenka "Ateičiai" ir "Amerikos Lietuviui", kurie, man rodos, yra geriausi laikraščiai Amerikoje. Vasario 8 d. sustreikavo visos botaginės dirbtuvės darbininkės-moteris, reikalaujamos po \$1.75 į dieną. Man rodos, jog moteris streiką laimės. Korespondentas. BALTIMORE, MD. Čia mėginsiu kritiškai pažvelgti į sceną Baltimorėje. Ar kas už tai pyks, ar ne — visai to nepaisau. Kritiką turi but vaistu nuo to, kas butų pastebinama blogo. Socialistai turi dalelę sceniškų spēkų ir jie mėgino porą dalykelių pastatyti ant vietinės scenos, bet kadangi jie pusėtinai įsipykine su aidobliečiais, tai menkai — neskaityngai buvo lankomi jų vakarai. Porą — trejetą vyrų ir apie tiek gražiosios lyties jie turi gal ir n blogiausių mėgėjų-artistų, bet tai labai mažai. Tokiu budu atsiskyrę nuo kitų menkai tegali nuveikti. Paskutiniame laike atbudo mūsų taip vadinamieji klerikalai ir jie net dvejose grupėse pradėjo rodytis ant scenos Vienoje grupėje darbuojasi Vyčių kuopa, o antroje yra vadovu tulas moksleivis P. Juras. Juro grupėje pats Juras ir A. Ramoška pasirodo neblogais lošėjais. Merginos da ligšiol neparodė savo gabumo; gal jos da neapsipažinę su scena; gal išsidirbs. Bet klerikalų publika laike lošimo užsilaiko labai juokingai. Jie pirmiau nelošdavo, o ant tu, kur turėdavo perstatymus svietskieji — davatkomis eiti budavo nuodėmė. Iš to tat atžvilgio klerikalų publika, su mažu išėmumu, sceniško skonio da visai neturi. Vidurinioji srovė, tai žiedai mūsų scenos — čia yra apie dešimtis vyrų ir apie tiek pat gražiosios lyties ir nuoj jų mums priseina laukt gražiausių dalykelių. Nepaminėjau, kad šitie turi nuo senai Scenos Mylėtojų draugiją, kuri ir darbuojasi. Bet nelaimė! Jau antri metai kito ko Scenos Mylėtojų draugija baltimoriečiams neparodo, kaip tik V. Nogornoskio taip vadinamas dramos. Tas publikai taip nusibudo, kaip šalti barščiai. Negalima suprast, ar Scenos Mylėtojų draugija pateko į to rašytojo vergiją, ar jie taip labai įsimylėjo į tas "dramas"? Nesakau, kad tos dramos blogiausi scenos dalykai, bet, rodos, reikėtų turēt saiką ir nors retkarčiais pamargint. Tokių puikių yra sceniški dalykų, kurių baltimoriečiai jau taip pasiilgę, bet Scenos mylėtojai alsinasi su savo dramaturgo dramoms. Galų gale da dejuoja, kad publika skaitlingai nesilanko. Kadangi tai patį "veikalą" stato kelis sykius, žmogus vieną sykį matęs — daugiau eit nenori. Su šita kritika aš noriu įnešt naują gyvybę ir pažadint prie gyvojo veikimo, o tikiu, kad publika lankysis skaitlingai ir džiaugsis. Nuo to ir mūsų mėgėjai geriau jausis.

To negana, kad Scenos mylėtojai turėjo baises imtynes su minėtoms dramoms — dabar atsirado tulas vaikėzas Venciuks ir pradėjo lyg ant juoko statyt Scenos mylėtojų draugiją, ir rankiodamas iš visur "artistus" rengiasi pastaty to paties dramaturgo per S. L. R. K. A. seimą statytą veikalą "Rutvilę". Jau pusė metų, kai bėgioja, kai jaują uždegęs, kad pastatyti "Rutvilę" ir pakviest į žymius anglus, kad pasirodyt. Pas lietuvius, kiekvienas geras dalykas nueina šuntakiais. Laikraščiuose buvo minima ir net raginama, kad pasirodyt prieš kitataučius. Tas gerai, jei but atidengiami kitataučiamš Lietuvos kruvinosios žaidzos, arba but rodoma gerosios ypatybės. Dabar ve tokie vaikai, kaip Venciuks girdėjo, kad virpina varpus, bet nežino, kokioje bažnyčioje. Žino, kad reik pasirodyt, bet nežino, kam ir kuomi. Na ir stengiasi parodyt blogiasias ypatybes-silpnumus. Pradžioje jis sakė, kad kokie tai įžymūs anglai apmokės lėšas, tik jie norj pamatyti lietuvių typos. Vėliau pasirodė, kad jis melavo. Anglai turėdami taip išlepintą dailės skonį mat jieškos, kad pamatyti lietuvių dailę, kuri da beveik yščiuje. Pastatyt tokią "Rutvilę" išlaidos didelės ir vietiniai lietuvių matė jau sykį. Reiškia vėl pastatys ant scenos ir pakvies į žymesnius anglus. Tie ateis ir žiuri, kaip krepesioja lietuvis pirmą sykį užlipęs ant scenos. Nusispyjaus ir daugiau nenorės nei atsimint apie nekulturingą lietuvių. Tai ir pasirodymas! Net juokas. Ir patįs lošėjai vargė kelis mėnesius da turės prikišt uždengimui lėšų — tokiu budu jau paskui juos ir su ragaišiu nepriviliosi, kad kitą sykį eitų lošti. Nuo bado, karės, ligos ir nuo tokių "veikėjų" apsaugok mus Viešpatie! Venicijus. SEKANCIAME "ATEITIES" Nr. BUS ISSPAUSDINTA LABAI SVARBIŲ ŽINIŲ IS LIETUVOS. Įvairios žinios. VISUOTINA TAIKA — NIEKADOS! Amsterdamas. — "Koelnische Volks Zeitung", kalbėdama apie taikos galimumus, tvirtina, jog Vokietija niekadoss nesutiksianti su visuotina taikos konferencija, bet padarysianti taiką su kiekvienu priešu atskirai. Nes visuotinoj konferencijoj Anglija, girdi, turėtų pirmenybę. CHINŲ REVOLUCIONIERIAI LAIMĖJO. Shanghai, Chinijoj. — Gauta žinių, kurios praneša, jog Junnan'o revoliucionieriai apgalėjo valdžios kareivius ir užėmė Luchow'ą, pietinėj Sze-chuen provincijos dalyj. SAUGOJA ŠVEICARIJOS RUBEŽIŲ. Zurichas, Šveicarijoj. — Niekados taip nebuvo saugojamas Vokietijos-Šveicarijos rubežius, kaip dabar. Visus žmones, kurie eina iš vieno krašto kitan iškrečia, o pašto siuntinių persiuntimas ir prekių pervežimas sulaikytas; traukiniai naudojami tiktai kariškiems tikslams.

APPAM PASILIKS LIGI KARĖS UŽBAIGOS?

Washington, D. C. — Vokietija pasiremdama Prusijos-Amerikos sutartim reikalauja, kad anglų laivas Appam, kurį vokiečiai atgabenė į Hampton Roads, turi pasilikti Amerikos vandenise, kol nepasibaigs karė. Bet Haagos konvencijoj nutarta, jog prekybos laivas turi būt sugražintas jo savininkui.

Jeigu Jung. Am. V. klausys Vokietijos reikalavimo, tai Appam turės pasilikti ligi karės užbaigos Amerikos vandenise; bet jeigu palieps į paskirtą laiką išplaukti, tuomet jį pasims savo globon talkininkų kreiseriai, kurie plaukioja Virginijos pakraščiu. Kol kas dėl to laivo šio krašto valdžia dar nieko nenutarė.

Vietos žinios.

SO. BOSTONO LIETUVIŲ TEATRAS.

"Blinda" (Žemaičių Razbaininkas), dramos introdukcija.

Blinda — šiuo žemaičių razbaininkų vado vardu mes turime savo literaturoj žymų, tikrai lietuvišką originališką scenos veikalą — 4 aktų ir 1-no paveikslu dramą. Autorium jos yra lietuvių plačiai žinomas rašytojas g. Žemkalnis (literatiškas pseudonimas), jis taip gi autorius melo-dramos "Birutės" ir kitų veikalų.

Kadangi šis veikalas statomas So. Bostono scenoj šią savaitę, t. y. utarninke, vasario (Feb.) 15 d., prasi-dės 8-tą val. ir tęsis visą vakarą, Lietuvių Salėj (E ir Silver gatvių kampas), tad aš pasiryžau nors paviršutiniai supažindinti skaitančią visuomenę su minimu veikalu.

Autorius rašė šį veikalą iš žmonių pasakojimų apie žemaičių razbaininkus su jų vadu Blinda. Tuose pasakojimuose kaip apie razbaininkus, rodos, nieko kito ir negalima sužinoti kaip tik blogą apie juos. Kalbama, kad tai buvę plėšikai, vagis, žmogžudžiai ir tt. Bet autorius mums parodo juos ir iš kitos pusės. Veikale mus nuvedama į jų gadynę, į tuos laikus, kada Lietuvos bajorija turėjo visą valią ant sodiečių, — su prastais žmonėmis elgėsi taip, kaip jiems patiko. Mušė juos, atimdavo jų melutes ir taip gražias mergaites savo geidulių užganėdinimui. Ot tai ir buvo priežastis, kurios pagimdė minėtus razbaininkus. Čia mes juos pamatome ideališkus. Jie turėjo idėją kovoti prieš savo priešus ir kovojo tokiais budais, kokie jų supratimu buvo tinkamiausi: mušė ponus, jų dvarus degindavo, apiplėšdavo ir t. p. Šiaip gi žmonės negalėdavo jų suprasti ir paskaitydavo tik už blogiausius ir tų pačių ponų organizojami kovojo su razbai-

ninkais. Jie užmušė razbaininkų vadą Tada Blindą ir vedė tolymesnę kovą su kiais jo bendrais.

Štai koki žodžiai skamba razbaininkų dainoje, kuri mus supažindina su jais:

Mes razbaininkėliai Bivainių miškų, Didi vargdienėliai Lietuvos laukų!

Kad mums ponai skriaudas daro, Mes užpuolė ant jų dvaro,

Sunaikinsim juos! O užbaigoje gi šitaip:

Jei mes ką pagriebsim Iš turtingųjų, Tuojau atiduosim Naudai varguolių.

Kas mūsų sau turta skirtų, Jau tas čia pat numirtų, Po pušies šakos.

Taigi matosi, kad jų idėja buvo "lyginti žmones". Atimti iš turtingųjų, o padalinti varguoliams.

Pasklidus "Gabijos" apgarsinimams šio veikalo, vietos žmonėse labai tankiai tenka girdėti kalbant apie žemaičių buvusius razbaininkus ir jie nepajėgia suprasti, kaip tai gali būti, kad tie razbaininkai bus parodyti čia So. Bostone scenoj. Taigi čia ir padarau šį trumpą supažindinimą, kad tie patys padavimų razbaininkai bus atvaidinami aktorių. Lai kiekvienas lietuvis ateina į "Gabijos" vakarą ir pamato įvairiose scenose.

J. K—jus.

SUAREŠTAVO MOTERIS STREIKIERES.

Antrą dieną visuotino streiko, kuriame dalyvauja 2000 jakučių ir sijonų siuvėjų, pažymėjo suareštavimas penkių jaunų moterų. Keturios iš jų yra kaltinamos užpuolime. Mat, vasario 10 d. vakare ištiko susirėmimai tarp piketuotojų ir atsisakusių išeiti į streiką Bell Shirt Waist Co. darbininkių. Susirėmimai ištiko ant Washington gat., Bostone.

WEST LYNN, MASS.

Extra Speciališkas Mitingas. Draugystės švento Kazimiero, atsibus Sėdros vakare, Vasario (Feb.) 16, 1916, Lietuvių Tautiškam Name, 25 Camden St., West Lynn, Mass. Prasides 7:30. Visi nariai yra neatbutinai šaukiami, nes bus svarstymas, kaslink naujos konstitucijos. Kiekvienas sąnarys yra kviečiamas, kad paskui ant nieko kaltės nemestų, kad konstitucija negėra. Sekr. V. Vasiliauskas.

PARSIDUODA

da visai nauji forničiai vos pora mėnesių dėvėti, kuriais įrengta 3 kambariai. Priežastis parduavimo — mirus šeimininke, todėl parsiduos pigiai, nes greitu laiku reikia parduoti. Atsišaukite pas: A. ESELIUNAS, 321 Athens St., So. Boston.

LIETUVIŠKOJ KALBOJ!

8 lekcijos ant visokių instrumentų ir giedojimo Notos (gaidos) išmoksi be mokytojo kuriam mokėtum \$1 už 1 lekciją. Knygą \$1.50 parduodu už \$1 ardavėjams 3 knygos už \$2. G. A. BARONAS, Kennedy Township, McKees Rocks, Pa.

GERAS SIUVEJAS

Siuваме Siutus, Overkotus ir visokius drabužius Vyrams ir Moterims. Zemos kainos — darbas gvarantuojamas. Visados galima pamatyti sampelius ir naujas madas. Prie šapos taipgi užlaikome ir vyriškų drabužių krautuve.

PETRAS BUZEVIČIA, 53 Exchange St., Athol, Mass. Tel. Connections.

Vienatinis visam Bostone visokių gerimų

Lietuviškas Sklodos

Kuriame galima gauti visokių puikiausių Degtinių, Vynu, Likieriu, Kordialų, naminių ir importuotų. Galima gauti visokio Alaus Baikutėmis ir Buteliais (baksais). Turime visokių Cigarų. Užsakymus pristatome greitai į visas dalis miesto. PATARNAVIMAS KOPUIKIAUSIAS. ŽEMOS KAINOS.

Petras Čaplikas,

157 W. Broadway, So. Boston, Mass.

"INKVIZICIJA."

Yra tai viena iš svarbiausių knygų išleista lietuviškoj spaudoj. Joje nurodyta visos baisenybės kryžuočių karių ir inkvizicijos laužų, siautusių Europoje per daugelį šimtmečių ir t.t. Knyga papuošta su daugeliu paveikslų. Kaina \$1.00. Apdaryta \$1.25. Čia randasi didelė sankrova ir kitokių knygų. Adresas: F. MILAŠAUSKIS, 25 2nd St., So. Boston, Mass.

LAIMĖ ĮGYTI TURŲ.

Parsiduoda Salionas ir Barbernė, už visai žemą kainą. Kas pirmutinis pasiskubins, tas laimės. Pardavimo priežastis — savininkas serga. Biznis gerai šdirbtas per 15 metų tarpe lieuvių, lenkų, gudų ir ungarių. Nepraleiskite šitos geros pro-os; pasinaudokite iš mano neaimės. Del platesnių žinių kreipkitės laiškais arba ypatingai šiuomi adresu: (20) N. W. '6 Cherry St., Naugatuck, Conn.

VISŲ ATYDAI.

Reikalauju 6 jaunų vyrų supranančių apie bučernės biznį. Turi būt tikrai atsakanti. Butų gerai, kad mokėtų važinėti automobiliu. Angliškai turi gerai mokėti kalbėti. 1 merginos — knygas, vesti. Atsišaukite: J. Petrauskas, 1143 Commonwealth Ave., Brookline, Mass.

JAUNOJI LIETUVA

Tai yra vienintelis toks nėnesinis magazinas, didelės knygos formato, su daveiliu eilių, apsakymelių ir traipsnių iš visų mokslo šakų, metams kaina \$3.00.

Pasižiūrėti vieną Nr. išsiunčiame už 25c. Užsisakykit tuojau.

Adresas:

"Jaunoji Lietuva" 366 Broadway, S. Boston, Mass.

DAINOS!

Mišriems kvartetams arba chorams. III. sąsiuvinys. Knygutė 25c. Telpa šios dainos: 1) Gaudėmus; 2) Darbininkų Marselietė; 3) Suktinis; 4) Kad dievuliai duotų; 5) Bijunėli; 6) Dega ugnį. Chorams atiduodama 30 knygučių už 5 dol. Išleido Lietuviška Muzikos Konservatorija. M. PETRAUSKAS, 395 Broadway, So. Boston, Mass.

Išgaminuojam aki ir pritaikom akinius.

H. S. Stone O.D.

Akiu Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių, South Boston.

Reinkotu Dirbtuve

Dirbam visokios mados Reinkotus Agentams, Krautuviems ir ant užsakymo privatiškiems žmonėms. Užsisakykite Reinkotą pas mus o tilrai džiaugsitės.

So. Boston Raincoat Co.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Dabar ką tik išėjo iš po spaudos

Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

miera Biblijos 51688 eilutės, turi 382 puslapius ir 379 paveikslėlius. Labai įdomi ir naudinga kiekvienai ypatai. Žmogus skaitydamas šią Bibliją ir tėmydamas į paveikslėlius, kurie pristato kas buvo pirm sutvėrimo svieto ir iki užgimimui Kristaus), užmirš visus savo vargus ir džiaugsis jog lai kiti knygų įgijo, jam bus trumpi žiemos vakarai.

KAINA TIK \$1.00

Norinti gaut šią Bibliją, pinigų išsiųskite Express ar Pašto Money Order, arba registruotame laiške adresu:

A. V. BAGDONAS, 4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

Kam brangiai mokėti?

Ateik į mūsų krautuve, mes parduodame sokių tavorus, pigiau.

Table with 3 columns: Item, Price, and another Price. Items include Vyrų marškiniai, Sveteriai, Skrybėlės, etc.

Ir šiaip visoki tavarai parsiduoda pas mus pigiau, negu bile krautuvej visame So. Bostone. Taigi Lietuviai nepamirškite savųjų!

C. P. YURGELUN,

377 WEST BROADWAY, SO. BOSTON, MA

Didelis Sklodos

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEPHONAS OXFORD 4900

Užlaikome Deimantus, Laikrodžius ir visokius Ziedus. Taipgi mes parduodame visokius

SIUTUS IR OVERKOTUS \$3.00 PIGIAUS

negu kad reikia mokėti bile vienoj Bostono krautuvej. Duodam viską ant bargo — lengvą išmokėscijų. Užlaikom keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoje ir Kanadoje. Didelį nuosimntį duodom perkupėjams. Naują didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisuntus 25 c. stempomis. Mūsų agentai: S. Čapas, J. Lapie-nius, J. Šidlauskas, F. Witkauskas, P. Rudokas ir Paul Gaska.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.

Svarbus Patarimas

Norint gauti gerą, naują ir naujos mados tavorą, visados reikia pirkti Krautuvej, kur visas tavoras ir naujausios mados. Štai naują kiai įrengta Lietuvių Juvelerijos vė So. Bostone, kurioj galima gauti sokių auksinių ir sidabrinųjų Laikrodių, Laikrodžių, Visokių Spilkių, Deimantų ir šiaip visokių sukurtų dabrinių daiktų kokių tik reikia. mos kainos — tavoras pirmosios. Taipgi gerai ir greitai pataisome rodelius ir visokius auksinius ir

rinus daiktus. Taipgi parduodam Siutus ir Overkotus ir gerai padarytus tiesiog iš Wholselio \$5.00 pigiau, negu galite pirkti. Meldžiame visų lietuvių pas mus atsilankyti tikriname, kad busite užganėdinti. Adresas:

NATIONAL JEWELRY CO.

J. M. Nerlaccas, J. S. Ananis ir F. Muchinskas, Savininkai

377 W. Broadway, So. Boston,

Parsamdome Automobilius.

Galima pas mumis bile laike pasisamdyti Automobilius vestuvėms, krikštynoms, pasilinksminimo partijoms ir sokiems kitiems reikalams. Adresas:

PENINSULAR GARAGE,

621 East First Street South Boston, Mass. Telephone So. Boston 21003